

Lissabon
Februari 2025
Zaratan - Arte Contemporânea
Rosalynn van Hummel

Artist in residence, Lisboa

-De gedachtegang voor vertrek-

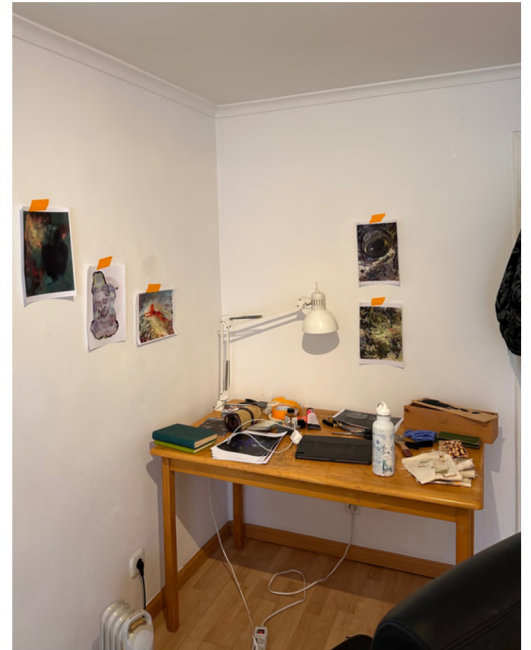
Hoe neem je je atelier mee? Hoe zorg je voor een vruchtbare omgeving om in te creëren? In een relatief korte tijd ergens anders werken, niet wetende wat je daar kan inspireren.

Het atelier dat ik in Utrecht heb is vol kleur, boeken, snuisterijen en andere inspiratiebronnen. Zijn die noodzakelijk voor het begin van mijn creatieve proces? Of meer een gevolg van de manier van maken? Hoe kom ik daar in de flow, datgene wat hier vanzelfsprekend is; de maakbaarheid waar je je in verliest tijdens het schilderen en schetsen.

Ben ik ook in staat dat te hebben op een bodem die nieuw is, wankel en zonder de verzameling aan inspiratie om je heen te hebben.

Ja, laat ik uitgeprinte afbeeldingen mee nemen, voor op de kale muren.

Ergens een houvast om de ruimte, wat voor ruimte dan ook, een gezellige plek van te maken. Een beginpunt om een rennende start te hebben daar, en een thuisplek net als het atelier hier.

Over Zaratan:

Zaratan – Arte Contemporânea is a not-for-profit space and an organization founded by artists in Lisbon city center in November 2014. Zaratan is a creation, production and promotion structure for contemporary art and a space of reflection and listening. In order to stimulate creativity and contribute to generate valid cultural processes, Zaratan has developed so far an heterogeneous and mostly free of charge agenda of events, that parallel to the regular schedule of exhibitions, presents video-projections, concerts, talks by artists, presentations and performances. Zaratan defends an interdisciplinary attitude and aims to promote a deeper comprehension of the artistic languages of the present with an independent structure.

De kunstenaars die Zaratan maken zijn vriendelijke en open mensen. Het werd me op het hart gedrukt dat alles mogelijk was en dat ze er vooral waren om ons te ondersteunen in het creatieve proces. De Gallery space (beneden) is open van woensdag t/m zondag voor het publiek en dan is er altijd minstens een iemand van het team aanwezig.

De eerste week van mijn verblijf voelde vooral als een exploratie. Ik wilde de stad zien, proeven en kennen. Er was een raar gevoel van haast aan de ene kant en veel ruimte en rust aan de andere kant. De zon scheen en de stad Lissabon gaf mij vele musea en hedendaagse kunst ruimtes om te ontdekken.

Het appartementje boven Zaratan deelde ik met een andere resident die daar ook voor de maand februari was. Een kunstenaar uit Singapore, Huijun Lu, waarmee het ontzettend klikte. Haar praktijk focust zich veel op technologie en de natuur. Een non-human blik op o.a. water, waarin ik vooral de menselijke(vrouwelijke) connectie zocht. We hadden vele raakvlakken in interesses en trokken veel samen op om de stad te ontdekken.

Na een week van exploreren begon de kriebel om te maken te komen. Zoveel gezien zoveel nieuwe prikkels en kennis. Hoe dat vorm te geven in mijn werk?

Het atelier zat direct aan de slaapkamer vast en was ook de leefruimte voor mij geworden. Een totale emersie in het maken en de beelden die ik meegenomen had opgehangen.

De relatie van de Portugesen en de zee is alomvattend en heel vanzelfsprekend. De rivier de Taag mondt uit in de zee en stroomt door Lissabon heen. De mensen hebben een diepe connectie met de vissen die erin leven. Vooral door hen te consumeren. De Lissabonners die ik erover sprak lichtte op met genot zodra ze over het eten spraken. Maar ook kwamen zo andere onderwerpen omhoog zoals overbevissing en water vervuilingen. De populairste vis voor bekende gerechten (Bacalhau) komt allang niet meer voor in de wateren rond Portugal, net als de sardines waarmee de schappen vol liggen.

Op een vismarkt waar ik met interesse (en mijn neus dicht, ik eet geen vis) rondliep, zag ik een prachtige zeekat (cuddlefish) liggen. Zijn oog nog glanzend en mij aanstarend. Er welde een treurigheid in mij op, maar ook een fascinatie voor de textuur van dat vreemde wezen. Ik hoop maar dat hij goed is gevangen een groot gezin heeft kunnen voeden. Nadat ik een paar foto's heb genomen besloot ik dat mooie wezen te portretteren. Een hommage aan de slimme cuddlefish en ode aan zijn leven. Met een levendig geel als ondergrond wil ik de natte huid weergeven en je in de donkere kijker trekken. Is dit antropomorfisme zo?

Het eerste schilderijtje werd een feit.

Zaratan liet je zoals ik eerder al noemde erg vrij, naast de wekelijkse meetings en de Artist talk aan het einde waren er geen echte verplichtingen. Wel vroegen ze ons om mee te doen aan het risoprint project. Elke voorgaande kunst resident heeft een risoprint gemaakt. Een design die je zelf tekent, schildert of fotografeert en dan omzet naar een riso. Zelf had ik nog nooit met dat medium gewerkt en werd meteen enthousiast. De techniek maakt dat je een maximaal aantal kleuren hebt en door het overlappen van de inkt de kleuren kan mengen. Een gewone foto kun je zo fotoshoppen dat het net een print lijkt, maar je kunt ook meer experimenteren. En dat leek me leuker, de krachten van deze techniek gebruiken om met felle kleuren aan de slag te gaan. Doordat het een semi handmatig proces is en het papier in de printer dat kan schuiven is niet elke print hetzelfde en krijg je een uniek riso effect. In samenwerking met Stolen Prints Lissabon drukte Zaratan 25 prints +3 AP, waarvan ze zelf nr. 1 houden en zo een collectie opbouwen die meteen een archief is. Voor mijn print heb ik een schets gemaakt met 3 kleuren en de vloeibaarheid van water proberen te behouden en de vrouwelijkheid toe te voegen. (Zie foto)

Garoupa-de-rolo (my friend)
40x30cm

In een excursie die we ondernamen zijn we naar een klein aquarium geweest met vooral Portugese vissen. Daar heb ik 3 uur rondgelopen en alle vissen aandachtig aanschouwd. Met eentje zelfs een connectie opgebouwd. Garoupa-de-rolo (my friend.)

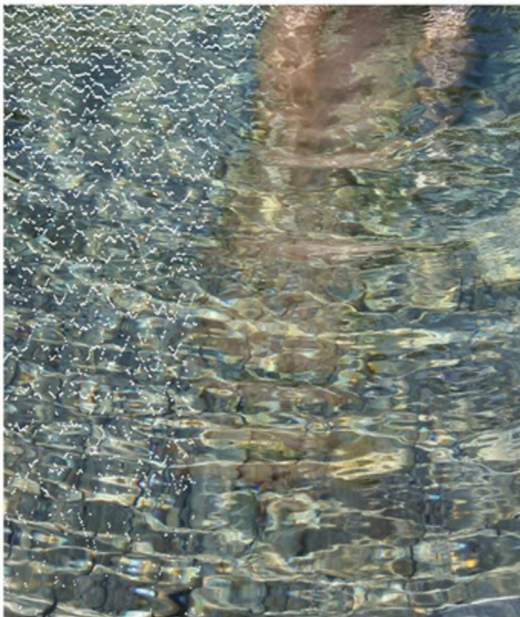

Untitled
40x30cm

Door de connectie de ik en Huijun hadden zowel in vriendschap als artistiek besloten we om samen een eindexpositie te houden. We hadden het geluk dat de expositie ruimte beneden in de galerie precies in onze laatste week leeg stond. Dus na het pitchen van ons idee konden we die ruimte gaan gebruiken. Huijun met ruimtelijke installaties en een film en ik met mijn gemaakte schilderijen. Na heel wat gesprekken tot diep in de nacht, waarin ik vooral vanuit een Hydrofeministisch perspectief praatte en zij vanuit een post/non-human kant kwamen we uit op de expositie titel. "Bodies of water".

Voor Huijun meer gericht op 'water lichamen' zoals meren, rivieren en zeeën. En mijn connotatie was de gelijknamige essay van Astrida Neimadis, Hydrofeminism: or, on becoming a body of water.

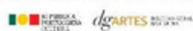
HUIJUN LU & ROSALYNN VAN HUMMEL

BODIES OF WATER

OPEN STUDIO | 25-26-27 FEVEREIRO 2025, 16:00-20:00
ARTIST TALK | 27 FEVEREIRO 2025, 16:00

ZARATAN
ZARATAN, RUA DE SÃO BENTO 432, LISBOA
INFO@ZARATAN.PT | WWW.ZARATAN.PT
ABERTO: QUI-DOM, 16:00-20:00

De expositie tekst:

Following a four-week residency at Zaratan, Huijun Lu and Rosalynn van Hummel present an exhibition exploring water and its diverse visual, sonic, and sensorial manifestations. Bringing together the mediums of sound, video, interactive electronics, and painting, the artists present the element's fluid meanings from feminine and more-than-human perspectives.

Culminating from close investigations of the physical and sonic environments generated by water bodies in Lisbon, Huijun's works examine water's many roles in the urban landscape. Simultaneously an ornamental fluid, a life-sustaining medium and an industrial conduit, water is a powerful activator of space and place. Employing listening as a tool to consider how nature and technology coalesce in our surroundings, Huijun collected extensive field recordings which serve as both source material and inspiration for the resulting interactive, kinetic and video works.

Alongside these, an ongoing series of fish portraits give a personality and voice to the Portuguese sea creatures Rosalynn has explored during her stay in Lisbon. The reflective surfaces depicted in the paintings refer to the interconnectedness between the human body and water. Layered upon these works are many facets of Hydrofeminist thinking which emphasises a radical collectivity – if we are all bodies of water, then we are all connected to the watery planet.

Placed in conversation, the works invite viewers to consider what we can learn from water and how we can embody this in our relationship with the natural world.

The exhibition is complemented by an encounter with the artists (February 27th at 6 PM), and the release of a limited edition risograph poster created in collaboration with Zaratan.

<https://zaratan.pt/pt/event/713>

Deze residency heeft mij veel gebracht. Niet alleen een verdieping in mijn werk en onderwerp maar ook de kracht van het contact maken. Het vinden van interessante mensen en diepgaande gesprekken waar je ook bent. En een andere kijk op de kunstwereld en de inspiratie van de kunst. Het jezelf motiveren en inspireren, zoekend naar materiaal op een onbekende plek. Ik heb zwaar genoten. Ontzettend bedankt aan de stichting Gerbrandy voor de financiële bijdrage en het vertrouwen. De groei in mijn werk en als mens zal ik voortzetten in de toekomst!

Sonhando com água
100x70cm

Wet impressions
100x120cm

The work of Huijun Lu,
A soundscape installation with fieldrecordings, glass and water
Touching the water wil start a fieldrecording taken in Lisbon

Wet perspectives
100x120cm

